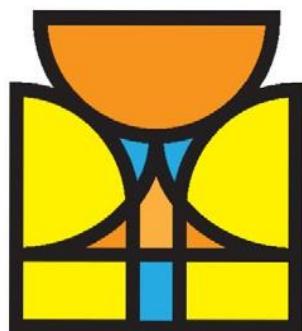

**Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově**

2023

3

**Epištola Žižkovským
neděle 15. ledna 2023**

*Velebte Hospodina se mnou,
vyvyšujeme spolu jeho jméno.*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji Vám radostný a nadějeplný rok, ať pocítujete Boží i lidskou blízkost a nikdy se necítíte sami.

11.1. se sešlo staršovstvo.

-Vybralo jednu ze tří firem, která vykoná prováděcí sondu, která je třeba pro realizaci nástavby v domě č. 10.

- Zhodnotilo proběhlé aktivity: bohoslužby, vánoční hra, sborový den, kafe s farářkou...

- Vyslovalo poděkování všem, kteří zaplatili salár na rok 2022.

Od ledna administruji FS Žižkov I. Pavel Kalus má po úspěšné operaci, ale ještě bude potřebovat nějaký čas na rekonvalescenci.

Dnešní sbírka byla určena na Potravinovou banku.

Děkujeme za Vaši štědrost a také za to, že pamatujete i na náš sbor.

V úterý v 18h se sejdou děti. Ve středu ve 20:30h bude Biblická půlhodinka. Ve čtvrtek v 19h jste zváni na další „Podvečer nad Bibli“.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ 1. Kr 17, 8-16

⁸ I stalo se k němu slovo Hospodinovo: ⁹ "Vstaň a jdi do Sarepty, jež je u Sidónu, a usad' se tam. Hle, přikázal jsem tam jedné vdově, aby tě opatřovala potravou." ¹⁰ Vstal tedy a šel do Sarepty. Přišel ke vchodu do města, a hle, jedna vdova tam sbírá dříví. Zavolal na ni: "Naber mi prosím trochu vody do nádoby, abych se napil." ¹¹ Když ji šla nabrat, zavolal na ni: "Vezmi pro mě prosím s sebou skývu chleba." ¹² Řekla: "Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, nemám nic upečeno, mám ve džbánu jen hrst mouky a v láhvi trochu oleje. Hle, sbírám trochu dříví. Pak to půjdu připravit pro sebe a svého syna. Najíme se a zemřeme." ¹³ Eliáš jí řekl: "Neboj se. Jdi a udělej, co jsi řekla. Jen mi z toho nejdřív připrav malý podpopelný chléb a přines mi jej. Potom připravíš jídlo pro sebe a svého syna, ¹⁴ neboť toto praví Hospodin, Bůh Izraele: »Mouka ve džbánu neubude a olej v láhvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin zemi déšť.« ¹⁵ Šla a udělala, jak Eliáš řekl, a měla co jíst po mnoho dní ona i on i její dům. ¹⁶ Mouka ve džbánu neubývala a olej v láhvi nedocházel podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze Eliáše.

EVANGELIUM: Lk 4, 16-30

¹⁶ Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma. ¹⁷ Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: ¹⁸ 'Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, ¹⁹ abych vyhlásil léto milosti

Hospodinovy.' 20 Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. 21 Promluvil k nim: "Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli." 22 Všichni mu přisvědčovali a divili se slovům milosti, vycházejícím z jeho úst. A říkali: "Což to není syn Josefův?" 23 On jim odpověděl: "Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! O čem jsme slyšeli, že se dalo v Kafarnaum, učiň i zde, kde jsi doma." 24 Řekl: "Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti. 25 Po pravdě vám říkám: Mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, kdy se zavřelo nebe na tři a půl roku a na celou zemi přišel veliký hlad. 26 A k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, nýbrž jen k oné vdově do Sarepty v zemi sidonské. 27 A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, a žádný z nich nebyl očištěn, jen syrský Náman." 28 Když to slyšeli, byli všichni v synagóze naplněni hněvem. 29 Vstali, vyhnali ho z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů. 30 On však prošel jejich středem a bral se dál.

KÁZÁNÍ

Ta slova proroka Izajáše nám znějí jako z jiného světa: vše je odpuštěno, okovy padají, chudí mají zase pro co žít, dokonce nemocní se uzdravují.

Nedlouho před tím mluvil Jan Křtitel také o tom, že se všechno musí změnit. Ale hlavně se musíme včas změnit my. Ale u něj to všechno spíš směřovalo k Poslednímu soudu. *Plemeno zmijí, myslíte si, že tomu*

uniknete? No, tak se snažte. Protože to, co přijde, už mi je v patách.

A najednou místo Posledního soudu přijde Ježíš a mluví o milosrdném Bohu a létu milostivém. Kdo se v tom má vyznat. Vlastně Ježíš ani moc nemluví. Jenom to přečte z Izajáše a řekne: *Ted' je ten čas. Pojd'me s tím začít.!*

ii.

Je to takové Ježíšovo vyhlášení programu. Svůj program zveřejní hned na začátku a zůstane mu věrný až do konce. Až do konce, který ho čeká v Jeruzalémě.

Je zajímavé a skoro až dojemné, jaké místo si vybral pro to své vyhlášení programu. Přišel domů. Do Nazaretu, kde vyrůstal a kde ho odmalička znají.

Jenomže se ukáže, že to nebyl nejšťastnější nápad...

iii.

Naplnění starozákonních proroctví a vyhlášení Boží milosti je ta slavnostní a určitě důležitější část dnešního příběhu. Naděje, ze které žijeme dodnes.

Ale ten příběh má ještě jednu stranu příběhu – osobnější, soukromější: Ježíš se vrací domů. Tam, kde ho znají. Tam přece vyrůstal.

Jenomže: opravdu ho tam znají? Od té doby, co se neviděli, se toho dost změnilo. Ježíš toho dost prožil. I z toho mála, co nám evangelista Lukáš stihne říct

v několika verších, pochopíme, že zažil kázání Jana Křtitele. Byl jím osloven tak, že se od něho nechal pokřtít. A pak taky zažil, že si pro Jana Křtitele přišli a Herodes ho dal zavřít.

Ježíš sám mezitím viděl nebesa otevřená a slyšel z nich *ty jsi můj milovaný syn*. Čtyřicet dní se postil na poušti. A za těch čtyřicet dní prošel nejrůznějším pokušením. Hledal, co je vlastně to jeho poslání. *On sám* se hodně změnil.

Jenže vykládejte to někomu, kdo vás přece zná odmalička. Jinými slovy: kdo vás chce znát tak, jak si vás pamatuje. Kdo si vás zaškatulkoval. Už si na vás udělal názor a nebude ho měnit jen proto, že jste někde něco prožili, od své minulosti se distancovali, tvrdě jste si to odpracovali. Jak vidno, jako lidstvo se příliš neměníme. Že vy máte dojem, že už jste někdo jiný. Pro ně tedy ne!

V předchozích verších se dočteme, že Ježíš předtím už učil v jiných synagogách po Galileji. A zdá se, že mu naslouchali. A že si získal i slušnou reputaci. Jenomže v Nazaretě mají dojem, že toho vědí víc, protože ho přece znali už když byl malý.

iv.

Vypadá to, že Ježíš to nevzdává a dotáhne to, co si předsevzal. Lukáš se teď soustředí na každý detail svého vyprávění, aby podtrhl důležitost okamžiku. Celé vyprávění se zpomalí.

Ježíš vstal- nechal si podat svitek s proroctvím proroka Izajáše –nalistoval (naroloval v tom svitku) 61.

kapitolu- a čte:

*„Duch Hospodinův mne pomazal,
abych přinesl chudým radostnou zvěst;
abych vyhlásil zajatcům svobodu
slepým vrácení zraku,
abych vyhlásil léto milosti Hospdinovy.“*

Potom v opačném pořadí. To, co nalistuje, zase sroluje zpátky. Tak, jak si ten svitek nechal podat, tak ho zase odevzdává zpátky. Tak, jak si ke čtení stoupl, tak si zase sedne...

Všechny oči ho upřene sledují.

Napětí a zvědavost by se daly krájet.

v.

Ježíš konečně promluví. Řekne něco v tom smyslu, že to, co jsme právě četli ze starého dobrého Izajáše, je ode dneška na pořadu dne.

A jim se to líbí! Líbí se jim, co říká i jak to dokáže podat. Pokyvují uznale hlavama, že tenhle kazatel má charisma.

Jenže se jim do toho motá ta otázka: *Copak to není syn Josefův?*

Ta otázka sama o sobě ještě není tak špatná. To ještě pořád může být ten obdiv. Copak to není ten Josefův syn, co si ho pamatujeme od malička? A podívejte, jaký kazatel z něho vyrostl, jaké má charisma!

Ale postupně se to zvrtně a převáží: Jakýpak kazatel, jaké charisma? – Syn Josefův to je. A veškeré kouzlo je pryč. Postupně převáží to, jak si ho pamatujeme a chceme, aby nám tak zůstal.

vi.

To ale ještě pořád není důvod, aby ho vedli ven a chtěli ho kamenovat.

Jenže Ježíš už toho taky začíná mít dost a začíná ztrácet trpělivost.

Tak jim řekne, že holt nikdo není doma prorokem.

A uvede jim dva příklady, dvou oblíbených proroků – Eliáše a Elíši. Oba ty příklady jsou o tom, jak pomohli někomu z ciziny: jeden malomocnému Syřanovi Námanovi, druhý vdově ze Sarepty, kde byl zrovna v emigraci.

Jako by doma nebylo dost vdov a malomocných. Proč nepomohli těm? Proč neplatilo naše vdovy na prvním místě?

Smysl těch Ježíšových slov samozřejmě není, že by Eliáš a Elíša dávali přednost cizincům a cizinkám, ale opačně. Ti cizinci ho brali vážněji.

Jenomže tohle už je na ty Nazaretské moc, tohle už je příliš: aby někdo, koho známe odmalička, aby nás tady poučoval.

Tak s Ježíšem vyběhnou. Začalo to celé tak nadějně, ale nakonec s ním vyběhnou.

Aby ukamenovali někoho, koho znají už odmalička, kdo je syn támhle Josefa od vedle, to zas ne, to by bylo příliš. A tak se Ježíš nakonec sebera a odejde.

vii.

A co my s tím:

Ten Ježíšův příběh, jak nám ho Lukáš podává je velice lidský:

= Vidíme, jak ho mají ti Nazaretští vlastně rádi. Ale spíš mají rádi tu svou vzpomínku na něj a představu o něm.

A nenechají si ji vzít. Až už to málem špatně dopadne.

Mohlo by nás to povzbudit k větší otevřenosti vůči změnám. Abychom neutkvěli ve své představě, která už třeba dávno neplatí.

= Vidíme, že i Ježíšovi s nimi občas povolí nervy.

= Ale přes všechny tyhle okolnosti, navzdory všemu: to Boží milosrdenství, které slavnostně vyhlásil, platí a zůstává. A my z něho můžeme žít.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,

prosíme o pokoru, dodávej nám sílu, ať umíme sami se sebou pracovat, ať se umíme na lidi kolem sebe i na svět kolem nás dívat nově, nezaujatě, bez předsudků.

Otvírej nám mysl, srdce, dlaně k nezištné pomoci.

Prosíme za všechny zklamané- z vlastního života i světa kolem nás. Prosíme o jiskru naděje.

Prosíme otvírej nám oči pro tajemství života.

Myslíme na všechny, se kterými jsme se v posledních dnech setkali, na naše vzájemná setkávání. Myslíme na ty, kteří nám chybí, jsou daleko, dlouho jsme je neviděli.

Myslíme na všechny nemocné a umírající, na všechny, kteří někoho blízkého ztratili.

Myslíme na místa, kde se válčí, kde válka obírá lidi o všechno, kde vládne smutek a beznaděj.

Prosíme o naději do všech těchto míst a situací,

Prosíme obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: 1. Kor 2, 9

Jak je psáno:

*Co oko nevidělo a ucho neslyšelo,
co ani člověku na mysl nepřišlo,
připravil Bůh těm, kdo ho milují.*

POŽEHNÁNÍ:

Boží pravda, kterou žádná temnota nezahalí,
ta ať vám svítí na cestu, kdybyste bloudili;
ať vás provází, kamkoli půjdete.

Boží naděje ať je vám budoucností,
tam kde jiní nevidí nic než tmu, beznaděj a konec;
ať vás chrání před strachem z lidí
i z příštích dnů a let.

A Boží láska, bez které se životní zahrada mění
v poušť,
Boží láska ať oživuje vše dobré, co skomírá;
ať vám dodává chuť do života,
radost z toho, že tu můžeme být,
a ať vás naplní pokojem.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h